
Fra: Arne Viste

Sendt: onsdag 29. april 2020 kl. 08.03

Til: Christian Reusch

Emne: Vedlegg i svaret til høyesterett

Her ser du mine tanker. Jeg ber deg lage en pdf, og vedlegge den til ditt svar til høyesterett. Jeg synes det er ryddig at høyesterett er oppdatert på hvordan saken ser ut fra min synsvinkel og med mine egne legmannsformuleringer, før de treffer sin beslutning.

OM OPPKONSTURERT KONFLIKT

Jeg har konsekvent i all kommunikasjon siden stevningen 25.03.2014 påpekt at jeg mener at de ansatte har den nødvendige tillatelse etter loven, og at ansettelsene derfor ikke bryter med utlendingslovens §108. Jeg ser ikke noen konflikt mellom utlendingslov og grunnlov. Heller ikke myndighetspraksis fram til omkring 2011 synes å ha sett noen slik konflikt. Heller ikke forarbeidene til utlendingslovens omtaler noen slik konflikt.

Mitt syn har jeg også eksemplifisert og tydeliggjort ved å utstyre alle de ansatte med arbeidstillatelser hjemlet i grunnlov og menneskerettslov. **Hovedspørsmålet i saken er om de ansatte har nødvendig arbeidstillatelse etter loven, ikke om det foreligger konflikt mellom UTL og GRL/MRL.**

Dette tydeliggjorde jeg også grundig i min forklaring i tingretten, kort referatført i dommen som:
«Arne Viste mener at personer med endelig avslag på asylsøknaden, som ikke returnerer til hjemlandet fordi de ikke ønsker/eller kan og hvor politiet ikke lykkes med tvangsretur, har rett til å arbeide i Norge.»

Tingretten velger likevel å oppkonstruere en konflikt mellom UTL og GRL/MRL:
Sakens hovedspørsmål er om Plog AS og Arne Viste likevel skal frifinnes fordi grunnlaget for tiltalen, utlendingsloven §108, tredje ledd bokstav a, er i konflikt med Grunnloven og/eller menneskerettskonvensjoner.

Tingretten synes ikke å ha forstått vår argumentasjon, ikke en gang hovedspørsmålet.

Også lagmannsretten tillegger oss argumenter vi aldri har ført:

Til ankene over lovanvendelsen er det av forsvarer i støtteskrivene i hovedsak gjort gjeldende at utlendingsloven § 108 tredje ledd bokstav a) er uforenlig med Grunnloven - 3 - 19-177624AST-BORG/04 § 110, Grunnloven § 98 og/eller internasjonale menneskerettighetsbestemmelser

Selv finner jeg ikke spor av slik oppkonstruert konflikt i vår argumentasjon. Argumentasjon vår er at UTL og GRL/MRL er fullt forenlige.

OM GRUNNLOVEN §110 SIN ROLLE SOM PROGRAMERKLÆRING

Jeg har konsekvent i all kommunikasjon siden stevningen 25.03.2014 vært enig med myndighetene om grunnlovens rolle som programerklæring og den høye terskel som skal være for domstolsprøving av retten til å bli tilvist arbeid. Jeg klargjorde dette også overfor tingretten. Jeg forstår ikke hvorfor tingretten og lagmannsretten bruker så mye plass på de punkter som alle parter er enige om.

OM FORBUDET

Tingretten: *Arne Viste har anført at det må skilles mellom plikten til å skaffe arbeid og forbudet mot å legge hindringer i veien for at de ureturnerbare selv skaffer seg arbeid.* Tingretten synes ikke å ha

oppfattet at dette ikke var min anførsel eller personlige synspunkt, men en referanse til forarbeidets: *Det kan ikke vedtas lover eller treffes disposisjoner som åpenbart og bevisst hindrer eller vanskeliggjør realiseringen av Grunnlovens pålegg.*

Tingretten konkluderer deretter: *Retten er ikke enig at dette skillet har noen betydning for saken.* Jeg finner grunn til å påpeke at det da ikke er meg tingretten er uenige med, men stortinget og forarbeidet til grunnloven. Jeg mener at det er god rettspraksis å gi lovens ordlyd og forarbeidene høyere vekt enn dommernes personlige synspunkt.

Heller ikke lagmannsretten synes å ha oppfattet dette forbudet, de omtaler det ikke. Lagmannsretten har heller ikke noen innvending til tingrettens vekting av rettskildene.

KONSEKVENS

Dersom den foreliggende dom blir rettskraftig mener jeg at jeg er blitt dømt etter en lov som ikke kan vedtas, gitt forbudet som følger av grunnlovens forarbeider.

I så fall har jeg bestemt meg for likevel å la Plog AS fortsette virksomheten, i det minste for det store flertallet av ansatte som politiet har valgt å ikke innlemme i denne straffesaken. Jeg nekter la denne rettsrunden frata meg håpet om at en rettslig behandling skal tydeliggjøre rettsreglene, og søker derfor en ny rettsrunde. Jeg er kjent med de konsekvenser som kan følge.

Jeg finner ikke at den foreliggende dom forklarer meningsinnholdet i forarbeidets *«Det kan ikke vedtas lover eller treffes disposisjoner som åpenbart og bevisst hindrer eller vanskeliggjør realiseringen av Grunnlovens pålegg.»* Men jeg er villig til å bære en eventuell fengselsstraff. Det er fordi sakens alvor er mye større enn min frihet. Det handler om menneskenes grunnleggende rett til arbeid.

Mvh. Arne Viste
Daglig leder i Plog AS
+47 47954763
www.dyktige.no